

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 września 2008 r. — Ellinikos Niognomon przeciwko Komisji

(Sprawa T-312/08 R)

(Środek tymczasowy — Dyrektywa 94/57/WE — Wspólne reguły i normy dotyczące organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach — Wycofanie uznania przyznanego takiej organizacji — Wniosek o zawieszenie wykonania — Niedopuszczalność)

(2008/C 301/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ellinikos Niognomon AE (Pireus, Grecja) (przedstawiciel: S. Pappas, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Krämer i N. Yerrell, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania pisma Komisji przewidującego wycofanie uznania przyznanego skarżącej decyzją 2005/623/WE Komisji z dnia 3 sierpnia 2005 r. w sprawie przedłużenia ograniczonego uznania dla Hellenic Register of Shipping (Ellinikos Niognomon AE) (Dz.U. L 219, s. 43).

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje odrzucony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2008 r. — Stichting Natuur en Milieu i Pesticide Action Network Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-338/08)

(2008/C 301/69)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Stichting Natuur en Milieu (Utrecht, Niderlandy) i Pesticide Action Network Europe (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: B. Kloostera i A. van den Biesen, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 1 czerwca 2008 r. skierowanych do skarżących
- nakazanie Komisji dokładnego zbadania wniosków o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący wystąpili do Komisji o dokonanie weryfikacji rozporządzenia nr 149/2008 ⁽¹⁾ zgodnie z tytułem IV rozporządzenia nr 1367/2006 ⁽²⁾. Pismami z dnia 1 lipca 2008 r. Komisja uznała wnioski te za niedopuszczalne ze względu na to, że zakwestionowane rozporządzenie nie może być uznane za akt o charakterze indywidualnym lub szereg decyzji.

Na poparcie swojego żądania skarżący podnoszą, po pierwsze, że rozporządzenie nr 149/2008 składa się z szeregu decyzji. Skarżący twierdzą, że rozporządzenie nr 149/2008 znajduje zastosowanie do ostatecznie zdefiniowanej i uprzednio określonej grupy produktów i substancji czynnych.

W związku z tym skarżący przywołują również treść rozporządzenia nr 396/2005 ⁽³⁾. Zgodnie z art. 6 tego rozporządzenia można złożyć odrębny wniosek o zmianę każdego najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości. Możliwość ta została także zagwarantowana organizacjom obywatelskim zainteresowanym w zakresie zdrowia, takim jak skarżące. Decyzja dotycząca takiego wniosku, jak twierdzą, jest decyzją, która odnosi się do określonego produktu lub określonej substancji czynnej. Takie samo rozumowanie, zdaniem skarżących, należy zastosować w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości określonych przez rozporządzenie nr 149/2008.